

ЗБОРНИК УЧЕНИЧКИХ РАДОВА

Литерарна секција

ОШ „Мика Митровић“ Богатић
школска 2017/2018. година

Наставница Јованка Матаруга

САДРЖАЈ:

УВОД	стр. 2
Радови за конкурс „Сто младих талената“ – Пожаревац	стр. 3
Рад ученика 5 ₂ одељења „Разговору никад краја“	стр. 26
Дан поезије „Пишемо нашу песму“	стр. 28
Радови за конкурс „Дани ћирилице Баваниште“	стр. 29
Радови ученика 5. разреда „Мајчин загрљај“	стр. 39

Увод

Овај зборник је осмишљен као збирка радова ученика који су били надахнути да пишу и да покажу своје умеће. Најбоље радове смо слали на конкурсе широм земље, па је овај зборник тако и конципиран. Радови ученика су представљени кроз конкурсе на којима су учествовали. Намера нам је била да се ученици представе својим радовима, а не да истичемо било кога. Јер песник је у сваком од нас. Потакнути Душаном Васиљевим, петаци су пробали да и сами пишу, па се на крају налазе њихови покушаји или бар наговештаји да постану песници.

Наставница Јованка Матаруга

„Сто младих талената“ – Пожаревац

ПЕСМА О УЧИТЕЉИЦИ

Уцитељица је најбоља на свету.

Она се брине о сваком детету.

Помаже нам да стекнемо ново знање

и да научимо читање и рачунање.

Шали се са нама,

она нам је као мама.

ТИЈАНА ПЕТРОВИЋ III₂

МОЈА ЉУБАВ

Волели се мама и тата,
па на свет ми дође бата.

Воли да се игра и скаче.
Када се повреди, увек плаче.

Затим дотрчи његова сека,
да му брзо нађе лека.

Увек га пољубим у болно место,
и то се дешава врло, врло често.

Љубављу својм сека га лечи,
кад већ повреду не може да спречи.

Воја се зове, то нек' свако зна,
његова сека то сам ја.

Волим га, воли и он мене.
та љубав неће никад да вене.

АЛЕКСАНДРА ПРШИЋ IV₂

НЕОЧЕКИВАНИ САН

Сањала сам ја...
Био је тест из матиша!

Наста пожар велики...
Одемо на Халкидики...

„Опет стиче наставница“.
Каже моја другарица.

Нисмо ништа знали.
Кечеве су наставници дали!

Одличан успех отишао свима.
„Зар сте поплављени кечевима?“

АЛЕКСАНДРА ПРШИЋ IV₂

ЛЕТО

Лето стиже,
трава се њише.
Цвеће цвета,
то је дар овог лета.

Црвене трешње
на гранама стоје,
толико су црвене
ни олује се не боје.

Деца се жарко играју,
а по мало и размишљају,
како лето брзо дође,
а тако и брзо прође.

МИЛОШ КОВИЋ IV₂

МОЈА ПЕСМА

Моја главо, моја главо,
не мислиш ми много.
Из математике тројку добио сам
па те тучем много.

У понедељак је тест
и биће тешко много, много.
Оцене ће бити сличне
па смо срећни, мој Бого.

Мика је учитељ наш,
каже - Не причај на часу,
биће боље за вас. -

Када тест стигне
радоваћемо се ми,
петице можда добити сви.
Петице су, а кечеви не.
Учићемо јер је добро све.

НИКОЛА ЛАЗАРЕВИЋ V₂

ЈЕСЕН

Полако јесен дошла
за њом почела школа.

Полако дрвеће кити
а срећу у свом крају не може скрити.

Ђаци у школи уче да читају и пишу
док метеоролози најављују јесењу кишу.

Јесен лишће шара
и уметничка дела ствара.

Јесен донесе кише и шарено лишће
и каже - Још много тога биће!

Биће још тога! - јесен каже,
Надамо се да не лаже.

МИХАИЛО КОВИЋ VI₁

БУДИ ЧОВЕК

Има једна девојчица
усамљена, сама,
без икога на свету.
У срцу заробљена.
Сунце спушта зраке
да не види сузе њене мајке.

Биле су усамљене као да туга нешто крије.
Очи се цакле,
суза лије
душа сама заплакује.

Није тешко бити човек
и помоћи у невољи неком.
Тај неко на твоја врата ће доћи
и баш ће теби помоћи.

Помози, буди човек.
Поклони ствари неком.
Кад немаш кров над главом или хлеба јести,
усамљен си у души, као сам на цести.

Нема сунца ни облака,
за тебе не постоји ништа.

Сам си, кријеш тугу.

Само мали гест пажње
усрећиће неког тамо
неког самог
на овом свету.

Пружи руку

пријатељства

хране

руку дома

да осети топлину у срцу

да је ту

да срца има.

ЈЕЛЕНА ЦАВНИЋ VI₄

ВОЛИМ СЕЛО

Не желим више да живим у згради
у малом стану на другом спрату
где нема дворишта
где нема дрвећа
где нема цвећа.
Схватам да живот у граду и није нека срећа.

Желим да градски бетон
заменим за зелени ћилим
да се по њему, ваљам, скачем и милим.
Желим малу кућу на селу,
стару тарабу и качару белу.

Желим да своју рибицу и хрчка
заменим за једно теле и пиле...
Ма, желим да их мењам за фарму целу,
јер знам да је живот лепши на селу!

Није срећа гледати на сат
и осам сати радити.
Чекати плату, то наплатити.
Много је већа срећа
на чистом ваздуху бити,
чисту воду пити,
зелено гледати,
вредним рукама радити,
лепше сутра изградити.

ЈЕЛЕНА ДРАГИЋЕВИЋ VII₄

ЗАЉУБЉЕНА ГЛАВА

Постоји једна заљубљена глава

која, када спава,
само смеђокосог сања.

Чим затвори очи
с њим у снове крочи.

Постоји једна заљубљена глава

која се увек једи
када га не види,
а он баш тад, ко из ведре неба
прошета парком, баш кад њој треба.

Та Заљубљена мора да учи

и историју и географију
и остале предмете,
али мисли ка дечаку иду
и распоред јој ремете.

И зато објављујем

у свој овој гужви:
Љубав и школа не иду скупа
јер моја би глава остала шупља!

ЈЕЛЕНА ДРАГИЋЕВИЋ VII₄

ЛАКА МЕТА

Мислиш да си лепа?

Не могу ти рећи да ниси,
али била би и та лепота лепша,
да на концима не виси.

Све што ти имаш,
неко други је стеко.
О свима лоше причаш,
а тобом управља други неко.

Тебе не занимају други сви,
тебе занимаш само ти.
Мислиш да си узвишење свега,
али ти само још једна лака мета.

Добра особа никада била ниси,
не треба веровати људима као што си ти.
Јер, њима је срце на левој страни,
а десна страна је исто празна.

ЛУНА ПАВИЋ VII₄

ТВОЈА БЛИЗИНА

Тако си близу,
да осећам како ти срце куца,
куца само за мене.
Чујем још један откуцај у низу
и звук морске пене.

Сунце иза мора залази,
велики светионик се пали.
Моја рука твоју налази
и ништа нам више не фали.

Поветарац нам косу њише
песак се сабија под нама
ваздух тако лепо мирише
и знам да нисам сама.

ЛУНА ПАВИЋ VII₄

ПРИЈАТЕЉИ

Срећа је имати добре људе око себе,
можда троје, али вредне.

Срећа је имати некога ко те воли и чува,
тамо где туга никад срећу не одгура.

Срећа је имати неког
ко те топлином свога срца греје,
где хладна зима никад не завеје.

Зато ширим срећу,
јер без ње преживети нећу.
Да без пријатеља останем
и заувек тужна постанем.

Без обзира на све,
волећу их било када било где.
У мом срцу увек има места за њих,
за њих чувам још по један стих.

НАТАЛИЈА ВУЈИЋ VII₄

ДА ЉУБАВИ НЕМА

Ти ствараш само боли,
неко пати неко воли,
неко тугу своју крије,
у самоћи с болом умире.

Хеј, љубави, да те нема,
не би било патње, боли,
не би душа тужна била,
и два ока сузе лила.

Да љубави нема више,
не би ђаво крао цвеће,
цео живот, све би било,
само лето и пролеће.

Све љубави сад су лажне,
ја ни среће немам више,
па ни сунца да засија,
само туга, само кише.

НАТАЛИЈА ВУЈИЋ VII₄

ТАМНА СВЕТЛОСТ

Живела сам сузе,
осмех глумила.

Падала на колена срама
очију жељних пажње.

Осећала тешку неосећајност,
Усамљеност, бескорисност и одбаченост.

Мрзела бих људе
мрзела бих себе.
Окривљујући сваку глупу реч
коју бих рекла, а са њом бих добила
те немилосрдне, хладне,
оштрије од сваког ножа, погледе.

И сваки пут би та оштрица
засекла дубље у мој понос.

И онда - ништа.

Не знаш коси

Шта треба да будеш.

Која си сврха?

Да ли уопште имаш сврху
или си мала грешка у програму.

И онда, једнога дана
тајанствене, црне очи ти кажу
да корен из 169 није 16.
И осетиш се испуњено.
Управо си створио нови свет.
Она сићушна празнина је и даље ту.
Подсећа тако тамна на још тамније очи
које су биле моје светло.

И ја се сада смејем
намргођена лица
од увета до увета.

МИА УГЉЕШИЋ VII₃

КК "ЦРВЕНА ЗВЕЗДА"

Најбољи клуб у Србији,
а и у Европи ће бити,
који је - није тешко погодити.
У првој четвртини утакмицу реши
и тријумф забележи.
Радоњићева да изгуби не зна,
То је наша Црвена звезда.

Лазић у одбрани као штит стоји
и ничега се не боји.
Ђенка лопту украде лако
и диви му се свако.

Нема плеја као Јовић што је,
његове асистенције не могу да се изброје.
Ту је и Волтерс, мења га одлично,
Симоновић тројке даје фантастично.

Томпсон се брзо у тим уклопио,
Добрић са Звездом уговор склопио.

Бјелица је центар,
јури као ветар.

Кузмићевих рампи противник се плаши,
толико су сјајни кошаркаши наши!

Симанић је Звездина будућа нада,
Гудурић цепа мрежице сада.

Ракићевић игра све боље из дана у дан,
Дангубић увек има сјајан план.

Капитен Митровић одличну екипу води,
а победа се у питање не доводи.

Тренер Радоњић ужива са екипом у раду
код играча буди за победом наду.

НИНА ОСТОЈИЋ VIII₁

БОГДАН БОГДАНОВИЋ

Играо је у Фенербахчеу,
сада је ред на НБА,
он увек поштује фер плеј.

Игра на позицији бека,
да шутне никад не чека.

И као плеј игра одлично,
Богдан тројке даје фантастично!

Мајстор је за тројке у последњој секунди,
без обзира на све увек се труди.

У одбрани је невероватан,
Богдановић је стварно златан!

Воли и од таблу да гађа,
Богдан свако слободно бацање погађа.

НИНА ОСТОЈИЋ VIII₁

БРАНКО ЛАЗИЋ

Из Звезде су отишли сви,
он је један од ретких који је остао
и капитен *Црвене звезде* је постао.

Нема лопте до које не може доћи,
за лоптом чак и у рекламе скочи.

Бранко у одбрани као штит стоји
и ничега се не боји.

Игра на позицији бека и крила
и свима показује ко је права сила.

Лазић лопту украде лако
и диви му се свако.

Бранко је из Љубовије,
поред Лознице села,
за њега је чула планета цела.

Лопту за секунд украде,
противници не стигну ни да се изненаде.

Нико не сме са њим да се качи,
наш је Бранко од ЛеБрона јачи.

НИНА ОСТОЈИЋ VIII₁

МАРКО ГУДУРИЋ

Лопта у кош уђе свака,
кад је шут Гудурић Марка.

Двадесет три број носи
и њиме се поноси.

Игра на позицији бека,
изгубљена лопта противника чека.

Добар преглед игре има,
асистенције дели свима.

Игра све боље из дана у дан
и увек има сјајан план.

Играо је у Звезди,
свака делија да се врати чека,
али следећих неколико година ће играти
у Фенербахчеу код Обрадовић Жељка.

НИНА ОСТОЈИЋ VIII₁

„Разговору никад краја“

„Разговору никад краја“ или „Збуновник бајки“

- Катарина Срдановић 5₂ -

(Лежи ирвас у дубоком снегу. Крај њега је врећа са поклонима. Појављује се Црвенкапица, пева, бере цвеће. Изненади се када спази ирваса у дубоком снегу. Убеђена је да је то вук.)

ЦРВЕНКАПИЦА: Вуче, шта ти радиш овде?

ИРВАС: Ништа, лежим. Не могу да устанем, прејео сам се.

ЦРВЕНКАПИЦА: Ти си се страшно изменио и баш зато ти не дозвољавам да ме поједеш. Усталом, и прејео си се. Види колики ти је стомак.

(Показује на ирвасов стомак.)

(Црвенкапица приђе врећи и одвеже је. Из ње изађе Баба Мразица.)

ЦРВЕНКАПИЦА: (запањена и убеђена да је то бака) Јао, бако, колики су ти бркови?! А тек брада?! Бако, бако, па ти си се начисто запустила! Што ниси рекла раније да си болесна? Послушала бих маму и дошла пречицом до тебе.

БАБА МРАЗИЦА: Ја нисам твоја баба, ја сам Баба Мразица! Да ли си залутала?

ЦРВЕНКАПИЦА: Јесам. Залутала сам док сам брала цвеће за тебе и одједном (одреће се око себе и чуди се...) Кад је пао оволики снег? И откуд ти у овој шуми са овако ружним вуком? Да знаш да ћу те рећи мами! (озбиљна је и љута)

БАБА МРАЗИЦА: Снег је пао зато што је зима. Ближи се Нова година, а ја имам пуне руке посла.

ЦРВЕНКАПИЦА: Знам. Ти више личиш на деду него на моју баку, али ништа не брини. Ошишаћу те лепо, ставићу ти машнице и мама неће ништа приметити. И под условом да и ти мене не тужакаш мами.

БАБА МРАЗИЦА: Ја журим и немам времена да ти будем бака.

ЦРВЕНКАПИЦА: Бако, не мораш да измишљаш и да се правдаш. Лепо смо се договориле.

БАКА МРАЗИЦА: Како не разумеш да ја нисам твоја бака. Ја сам Бака Маразица!

ЦРВЕНКАПИЦА: Ако си заиста Бака Маразица, шта тражиш онда у мојој причи?

БАКА МРАЗИЦА: Кренула сам на пут да другарима поделим поклоне. Изгубила сам се у шуми и даље не могу.

ЦРВЕНКАПИЦА: А ја сам мислила да ти знаш пут. Чекају те толика деца! Види колико је сати! (Показује на ручни сат.)

(Грми и појављује се Злица Мразица. Црвенкапица се сакрива иза Баба Мразице.)

ЗЛИЦА МРАЗИЦА: Напокон сам успела да вас спречим да децу обрадујете.

БАБА МРАЗИЦА: Не можеш ме спречити у томе. Ја се тебе не плашим!

ЗЛИЦА МРАЗИЦА: Па наравно да могу! Узећу ти џак па нећеш моћи да поделиш поклоне.

(Узима џак са поклонима и одлази уз смех.)

БАБА МРАЗИЦА: Можеш ми узети и џак и поклоне, али дечју радост не можеш!

Када им објасним шта се догодило волеће ме још више! (Виче за њом и одлази)

крај

Дан поезије – „Поезију ће сви писати“

Под слоганом „Поезију ће сви писати“ (Б. Миљковић) обележен је Дан поезије. Писали смо нашу песму. На плакату који је постављен у холу школе могли су наставници и ученици исписивати своје стихове. Неколицина колега је подржало ову идеју и сами су учествовали у ставрању заједничке песме. Било је узбудљиво у наставничкој канцеларији, а ученици су стидљиво учествовали у овоме. Али песма је исписана и са неколико стихова.

Песма, ти и ја

Љубав је све што нам треба

Понекад више од хлеба...

На небу звезда, на земљи сестра.

You will always be my forever

Нек нам љубав буде бескрајна до неба,

уз музику шта нам више треба!

Ти у срцу, у срцу смех,

Песма ти и ја, довољно зар не?

Љубави ме води, то је красота!

Chaque jour et toute la vie!

(Сваког дана и читавог живота!)

Аутори наставници: Ивана Савић, Зорица Живановић, Бранка Ерић, Миланка Љубичић, Јованка Матаруга

Аутори ученици: М. Љубанић, М. Ђурђевић, Миа У. Дора М. и А. М.

„Дани ћирилице Баваниште“

Мој јунак

Мој тата је увек био и увек ће бити мој идол.

Има плаво-зелене очи и браон косу. Мој тата је средње висине и лице му је ишарано борама. Спретан је и упоран у многим ситуацијама. Око себе шири смех и радост. Увек је окружен пријатељима који нестрпљиво чекају неку нову шалу или причу са путовања. Мислим да је најбољи човек на свету. Кад год се наљутим, он ме развесели. Иако дуго није код куће, због посла којим се бави, увек донесе неки поклон. Волим да проводим време са њим, да идемо на неки ручак, шетњу или на сладолед.

Можемо имати пуно идола, али само је један, од почетка увек уз нас, наш тата.

АЛЕКСА МАРТИЋ VI₁

МОЈ ЈУНАК

Идол је особа на коју се угледамо. Која нам даје жељу да постанемо као он, коју свака особа има, а моја је мој отац.

Он се зове Драган. Има тридесет и пет година. Има браон очи и смеђу косу, а ја изгледам исто као он. Често путује па се не видимо толико, али за време које проведе код куће ми гледамо филмове и уживамо тражећи нове. Обоје смо такмичарског духа, па време проводимо такође играјући игрице једно против другог. Делимо иста интересовања и мишљења. Он не воли када га неко лаже, када је неко дволичан и када се неко претвара да је нешто што није. На њега се угледам тако што увек нађем времена за све осим за себе као и мој тата, исто тако је искрен и све би урадио да ме изведе на прав и пут.

За мене мој отац је савршена особа и волим да проводим време са њим. Одлучила сам да се угледам на њега док не постанем човек као он.

АНЂЕЛА МАРИЋ VI₁

МОЈ ЈУНАК

Када је реч о мом идолу, врло је тешко рећи ко је то. Практично се не угледам ни на кога, али кад добро размислим, мислим да је то моја мајка.

Однос између моје мајке и мене је неописив, нерастављив и посебан. Желим да будем њено огледало, желим да се угледам на њу и будем мајка као она. Прави је пример мајке. Наравно, ту постоје неке несугласице, то је ваљда део мог одрастања. Али на крају дана све је у реду. Све те несугласице утопе се у нашој љубави. Могу да рачунам на њу увек, знам да ми неће окренути леђа, знам да ће бити ту, знам да ће ме разумети, знам да ће плакати до зоре ако је мени тешко. Знам да ако ме нешто боли, њу ће болети још јаче. Један део мене не жели да одрасте јер се то односи на њу. Један део мене жели да заувек буде дете и све то време проведем са њом. А други део мене жели да порасте и да се брине за њу на исти начин на који се она бринула за мене.

То је само делић онога што волим код ње и мали део онога због којег сам сигурна да ћу се угледати на њу увек.

ЈАНА ЦВЕЈИЋ VI₁

МОЈ ЈУНАК

Сви смо окружени људима који нас чине срећнима и људима на које се угледамо. Мој идол је Пол Весли. Висок, зеленоок, отмен и веома посебан човек на којег се угледам.

Сазнавши за њега постала сам другачија особа. У њему видим све оно што желим да будем. Иако је глумац, а глумци су идоли најчешће, има нешто другачије, нешто што га одваја од других. Боља је особа. Све што сада има постигао је својим радом, а не преко туђих леђа. Заслужио је да некоме буде узор. Има посебан однос са обожаваоцима, поштује их као породицу и то је један од разлога због којег га волим.

Драго ми је што сам сазнала за њега, што сам постала његов обожавалац и што ме он чини срећном.

МАЈА ЈУРИШИЋ VI₁

МОЈ ЈУНАК

Међу свим људима у мојој околини, моја мама ми има највећи утицај на мене. Без ње не би било ни мене.

Све би урадила да мени и браћи буде боље. Увек је ту када ми нешто треба. Даје ми најбоље савете. Има доста посла, али увек нађе времена за мене. Има само добре особине, а и ако има оне друге, труди се да их не показује. Када порастем, желела бих да будем као она.

Колико год да сам добра према њој, никада нећу моћи да јој вратим сву срећу коју ми даје. Дивим јој се што све успева да уради и труди се да ме изведе на прави пут.

МИЛИЦА ЕРИЋ VI₁

МОЈ ЈУНАК

Свако дете има неког свог јунака, некога у коме је видео нешто посебно и драгоцено.

Свог јунака ћу описати као најмлађег и најуспешнијег зубара. Он се зове Марко. Какав је то господин! Увек је расположен и насмејан. Код њега увек радо одлазим, наравно, без икаквог страха јер знам да ме неће ништа болети. Он је тако занимљив да док се смеши одрађује све без бола. Код њега је све могуће. Марко има чаробне руке и моћ. Деца га воле и он се са њима увек шали, има леп приступ. У њему видим свог јунака. Он улепшава дечји осмех. Жели да свако дете има лепе и здраве зубе. Много се труди. Кад одем код њега, увек научим нешто поучно и увек ми испуни жеље какве ћу гумице ставити на протезу.

Желео бих да када порастем, будем успешан као мој јунак. Волео бих да ми се диве као и њему, да и ја као мој јунак улепшавам дечје осмехе.

АЛЕКСА НЕШИЋ VI₄

МОЈ ЈУНАК

Свако је кроз живот стекао свог јунака и свако има свог Супермена на ког може да се ослони. Мој јунак јесте мој тата.

Он је особа која ме прати кроз живот, мој ослонац и моја снага. Када је он поред мене, тада сам најсигурнији и знам да ми не може нико ништа. Тата је мој ватрени навијач на свакој утакмици. Када ми је нешто потребно у вези са школском и тада је ту да ми помогне. На сваком кораку се бори за нас и за нашу срећу, јер како он каже: "Када сте ви срећни и ја сам". Он је моја сенка и увек ту када ми затреба.

Можда су за некога ово ситнице, али мени је све ово што ми он пружа, драгоцено и довољно да он буде и остане мој јунак. Често ми кажу да сам јако сличан њему и то је нешто најлепше што чујем, јер има ли ишта лепше него личити на свог идола, свог јунака. Сваки пут када то чујем, ја сам најпоноснија особа која постоји.

АЛЕКСАНДАР НОВАЧЕВСКИ VI₄

МОЈ ЈУНАК

Мој тата се зове Ненад и он је за мене јунак. Од рођења па до данас, једини јунак за мене је он.

Прве речи биле су ми "тата" и "тата Ненад". Од првог дана знала сам да је он моје све на свету. Он није обичан тата, он је мој јунак. Када сам била мала и када нисам имала са ким да се играм, он је био ту. Са мном се играо као мало дете. Волела бих, када порастем, да будем добар човек као он. Када год бих помислила на нешто лоше, он би ме извео на прави пут, а ако није ту, ја бих се сетила његових речи. Иако не живим са њим, када дођем код њега и поред свог посла, он би ми посветио све време овог света. Када год ми је тешко, сетим се њега и пожелим да је ту, да ме загрли и прими у свој мио и топао загрљај. Има плаве, прозирне очи као море. Стално ми прича о својим догађајима из детињства. Завидим му на његовој храбрости и сналажљивости. Научио ме је доста ствари за које нисам ни знала. Јунак си када си добар човек, пријатељ и родитељ. Поносна сам на то што све ради сам. Увек заједно правимо колаче. Да није било њега да ми стално говори да се играм напољу, не бих имала по чему да памтим детињство. Када би сви отишли, он би остао са вером и надом у мене. Увек ми говори да се трудим и дам све од себе.

Тата је моја снага, мој најбољи друг и мој јунак.

ЈЕЛЕНА ЦАВНИЋ VI₄

МОЈ ЈУНАК

У мом животу постоји много драгих и вољених особа, али бих издвојила једну особу која ми пуно значи. То је моја бака Снежана, жена коју сви воле и цене, увек насмејана и добро расположена. Она је бака коју заиста вреди познавати.

Бака Снежа је већ неколико година у пензији. Живи у селу које се зове Дубље. Не виђам је толико често, али стално мислим о нашим заједничким тренуцима, док сам била девојчица. Распусте обожавам, јер тада често идем код ње да јој правим друштво и да јој причам о разним стварима. Она сада има педесет седам година и срећна сам јер је иста као и пре. Има прелепе тамне браон очи, одличан смисао за хумор и строгу личност у правим моментима. Сећам се када сам била мала, да бих сваку научену реч на енглеском, научила и њу. Најлепши тренуци са мојом баком су ти када играмо "каладонт" или када ми она прича каква су била времена. Наравно, морам да споменем њене смешне коментаре на данашњу моду, на пример, када сам отишла код ње у поцепаним фармерицама, она ме је забринуто питала: "Како, срећо бакина, шта се десило? Да ниси пала?" Ја сам се само насмејала и показала каква је мода ових дана. Она се прекрстила и рекла: "Ма, та данашња мода, покаже те као бескућника, а реци ти мени, јеси ли јела?" То је обавезно питање у њеној кући. Она је духовита и често се шали, али зна да прича и о озбиљним стварима. Ако имам неки проблем и нешто ме мучи, моја бака Снежа увек је ту да ми помогне.

Моја бака је жена великог срца, нежна и осећајна особа која уме да саслуша и да свима помогне. Кроз живот је увек мудро корачала и стекла велико животно искуство које сада дели са млађима од себе. Она је особа која у мени изазива огромно дивљење и поштовање. Много је волим, ценим и надам се да ће живети још дуго, дуго.

КРИСТИНА НИКЕТИЋ VI₄

МОЈ ЈУНАК

Свако има свог јунака у животу. Без те особе не бих био способан да се снађем.

Мој јунак је мој тата. Он је човек који се труди да ми све обезбеди и увек створи све што желим. Мој тата учини да ми сваки дан буде бољи од претходног. Заслужује да буде јунак. Увек се обрадујем када га видим. Знам да је преуморан, али он сваки пут има стрпљења за мене и за моја питања. Не желим да му описујем изглед зато што би онда он био обичан као и други. Мој тата је особа која зна шта да уради да би било нашој породици што боље. Можда, он и не зна да је јунак у мом свету, али би требало то једном да му кажем. Наравно, није увек све сјајно. Често погрешим и наљућим свог јунака, али то све брзо прође. Никада нећу бити бесан на свог тату због нечега, јер знам да он жели за мене све најбоље.

Срећан сам што је баш он мој јунак.

ФИЛИП ДРЕЗГИЋ VI₄

Песник је у сваком од нас

Мајчин загрљај V₂

МАЈЧИН ЗАГРЉАЈ

То је особа чији ми осмех улепша дан.

То је особа која вреди.

То је особа, такве више нема на планети.

То је особа која је јака, она је једина

и зовем је мајка.

Давид Мијатовић

Мајка је љубав, она је цео свет.

Она је врт у њему најлепши цвет.

Мајка је сунце и кад дан се смрачи.

Она је најдража звезда која зрачи.

Ни у једном речнику нема је драже.

Мајка је љубав - моја и њена једна другу траже.

Лазар Кнежевић

Најтоплији загрљај који осећам је загрљај моје маме.

Њене топле руке мене греју и мазе.

У њеним рукама се осећам најсрећније,

најсигурније, најбоље.

То може само моја мама.

Урош Радовановић

Ја сам најсрећнија када ме моја мама загрли.

Ја волим када је моја мама срећна, радосна и весела.

Ја се најлепше осећам када ме мама загрли.

Волим моју маму највише на целом свету.

Моја мама ми увек помогне што год треба.

Никада се не бих одвојила од ње.

Милица Стекић

Мајка је јединствено биће
које обасјава свачије детињство.
Њена нас љубав заштити
и пријатељски греје кроз цео живот.
Као што се мајка не дели и остаје цела
тако нико никад није испричао
причу о мајци јер она крај нема.

Александра Сајић

Када нам треба помоћ ту је мама.
Када нам треба топао загрљај ту је мама.
Када је хладно ту је мама.
Увек је мама ту када треба
јер мама увек има разумевања и воље.
Када ми треба помоћ, она пита
јер то је мама.
Мама је једина на свету.
Мама се не мења.
Мама се воли одавде до неба.

Марија Јосиповић

Моја мама мене воли

и стално се за мене моли.

Увек је уз мене и нежно ме гледа

Говори ми тихо да ме ником не да.

Чува ме и штити од свих лоших ствари

испуњава жеље које ја пожелим.

Загрли ме увек рукама обема

милује ми косу и шапуће:

- Срећо моја вољена“.

Мајка је мајка, најлепша бајка

та наша рођена мати

све нам је дала и зато јој хвала,

а хвала мало и тати.

Николина Тодоровић

Мајчин загрљај за мене значи
да хоће да ми помогне
да је спремна да ме посаветује
и да ме воли.

Михаило Рајаковић

Када те боли глав,а
када те боли душа,
само те мајка слуша.
У проблему када си до гуше
њен осмех ти лечи срце.
У најстрашнијем сну, у најхладнијој ноћи
њен загрљај ће ти помоћи.
Кад те мајка у загрљај прими
осећаш се као принц фини.
Све проблеме и све муке
решиће мајчине топле руке.

Матија Јоцковић

Мајчина љубав спаја срећу, здравље

радост...

Без мајке не би

било света

на овој планети.

Мајчин загрљај

је јачи од

било чега другог.

Петар Лазић

Мајчин загрљај

љубав и топлота њена

све моје снове и бајке

ниједна жеља не мења

нежан загрљај моје мајке.

Наталија Секулић

Мој је живот као бајка,
јер у њему постоји моја мајка...
Она ме чува, она ме воли
и сваки дан брине какав сам у школи...
Има срце велико и чисто
и надам се да ће моје бити као њено исто.
Има лепе црне очи
које сијају као звезда у ноћи.
У овој песми не постоји тајна
јер моја мајка је дивна и сјајна.

Никола Лазаревић

Мајчин загрљај ме чини срећном.
Пун је љубави и топлине.
У њему се осећам сигурно.

Катарина Срдановић

Љубав и топлота, загрљај и срећа,
све што мени пружа мајка најлепша.
Ниједне снове, ниједне бајке
не може заменити глас моје мајке.
Нежан глас милује моја осећања,
али једно знај - волим те мама.

Злата Крајчиновић

Мајчин загрљај увек је ту за мене.
Кад ми дан лоше крене,
он је тај који ће тугу да скрене.
Осмех на лице ће да врати,
да нико не пати.
Мајчин загрљај пун љубави и мира
дневно треба свима.

Маријана Мијатовић

Када нас нешто боли ту је мама.
Када нам нешто треба ту је мама.
Мајчин загрљај је нешто најбоље
и најтоплије.
Мајке нас највише воле.

Милош Љубинковић

Топлоту у мајчином загрљају осећа свако
Пун је љубави, радости и сигурности
у загрљају.
Одани смо у њеним рукама
жељни верности према нама
волимо њену брижност
која нам даје срећу.
Када плачемо загрљај је ту да нас смири
и насмеши, доброту да.
Са загрљајем није свеједно
без њега ништа немамо
у њему нестане туга и мржња.
Заслужени загрљај ми желимо
јер истерује лоше и даје срећу.

Снежана Илић

Сви ми волимо да добијемо поклоне.

Али мајчин загрљај и љубав су највећи поклон.

Јер нико не зна да воли и грли као мајка.

Александра Миловановић

ПЕСМА О МАЈЦИ

У очима једне жене

видим брата,

видим сестру,

видим себе.

Поглед јој је љут

и иде по прут.

Нас три враголана,

играсмо се лоптом,

усред стана,

Скочи лопта лево,

а затим и десно,

па право у аминок тество.

Јој, како је мама љута!

Морамо се снаћи

док не стигне до прута.

Затрептасмо окицама слатким

да јој се осмех на лице врати,

тај трик увек пали.

- Извини, мама!

Нисмо хтели.

Мало смо се занели.

Сјај јој се у очи врати,

а на усне осмех слети.

Извуко смо се овај пут,

да мама не оде по прут!

Вељко Заблаћански